

ВІД РЕДАКЦІЇ

Наш «Вісник Академії адвокатури України» було створено у 2004 році. У першому числі журналу головний редактор академік В. Гончаренко, звертаючись до читачів, написав:

“Ми відкриваємо найширші можливості всім, незалежно від політичних переконань, правових поглядів і особистих уподобань, показати свої наукові досягнення, висловити думки, пропозиції та побажання”

Ці слова, що на десятиліття визначили редакційну політику часопису, стали для редакції, а згодом і для постітних наших авторів принципним імперативом – «Вісник» є вільним і відкритим майданчиком для наукових дискусій без будь-яких кон'юнктурних домішків та чинованування, а єдиним критерієм добору статей для публікації є їх науковий рівень.

Як один подих промайнуло десятиліття з дня заснування вже тепер загальновідомого і поважного «Вісника Академії адвокатури України». Перегорнуто перші насичені інтелектом сторінки його динамічної і привабливої історії. Зараз вже можна без прикрас сказати, що вихід в світ збірок наукових доробок вчених, викладачів, практичних працівників, аспірантів, студентів значною мірою був спрямований на утвердження омріяної віками незалежності України, обґрунтування пріоритетності та непорушності прав і свобод людини як найвищої соціальної цінності, правового забезпечення прогресивного соціально-економічного розвитку нашої країни, що, безумовно, утворило скромний, але важливий елемент будівлі правової держави України. Слід особливо зазначити, що у «Віснику», крім традиційної для юридичних видань тематики, знайшли широкий розвиток проблеми міжнародного права, мовознавства у поєднанні з правовими питаннями («юридична лінгвістика»), перекладу в теоретичному і практичному аспектах з підвищеною увагою до юридичної термінології.

У зв'язку з цим ми не можемо не назвати низку наших шановних авторів, зусиллями яких «Вісник» незмінно відзначався високим науковим рівнем, а саме: докторів юридичних наук Т. В. Варфоломєєву, В. Г. Гончаренка, І. В. Гору, Джорджа Солтиса (США), І. І. Когутича, В. А. Колесника, І. І. Котюка, О. П. Кучинську, Є. Д. Лук'янчикова, М. А. Погорецького, В. О. Попелюшка, В. М. Поповича, З. В. Ромовську, В. В. Сердюка, Є. В. Фесенка, О. Г. Яновську, кандидатів наук – юридичних: А. М. Бірюкову, В. І. Боярова, Р. В. Верешу, С. І. Володіну (Росія), А. В. Гайдука, С. В. Гончаренка, М. Є. Громову, О. С. Захарову, О. М. Ковтун, О. А. Костюченка, К. В. Легких, М. Ф. Сокирана, Л. Г. Фалалеєву, О. З. Хотинську-Нор, В. М. Юрчишина, філологічних – Н. Г. Ботвину, Т. І. Конончук, педагогічних – Н. М. Антонюк.

Перелік славних імен був би невинуватим неповним, якщо не відзначити величезну працю з організації та підбору наукових матеріалів і підготовки до видання окремих чисел «Вісника» координатора редколегії К. В. Мількової та менеджера видавничого інформаційно-навчального комплексу Академії адвокатури В. О. Павлової.

Наука в суспільстві має визначальний характер – сучасне суспільство засноване на знаннях. Нам треба докласти немало зусиль, щоб наші наукові праці вирішували фундаментальні проблеми, а практичні рекомендації

були ефективними. Особливо це важливо в теперішніх умовах боротьби за стабільність у державі і добробут народу. На межі свого десятиліття «Вісник» вступає у нову добу розвитку: редакція поставила перед собою амбітне завдання – ввести наш журнал до індексів найбільших міжнародних наукометричних баз даних. З цією метою редакція остаточно переходить до практики т. зв. подвійного «сліпого» рецензування рукописів; поряд з паперовим ми запускаємо й електронну версію журналу (<http://e-pub.aau.edu.ua/visnyk>), платформа для якої повністю відповідає міжнародним стандартам і пропонує матеріали у режимі вільного доступу (Open Access); задля підвищення відкритості і «помітності» матеріалів журналу для світової наукової спільноти ми дещо змінюємо формат представлення статей – розширюємо бібліографічні метадані, значно збільшуємо обсяг резюме англійською мовою, а електронна версія журналу доповнюватиме деякі статті повним англійським перекладом.

Отже, цьогорічна зміна обкладинки «Вісника» – це не просто зміна зовнішньої форми: це в першу чергу символ суттєвого переосмислення підходів до формування змісту, спрямованих на те, аби наш журнал повною мірою відповідав усталеним традиціям і правилам світової академічної культури.

Будьмо ж впевненими, що ми з честю виконаємо ці складні завдання.

І хай Бог допомагає нам у цьому!